

РЕШЕНИЕ

№ 1217

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 1 състав, в
публично заседание на 23.02.2011 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лозан Панов

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5360** по описа за **2008** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], общ. Искър, ул. „505” № 1, представлявано от управителя И. Л. В., срещу Решение № 354 по Протокол № 15 от 26.06.2008 г. на Столичен общински съвет, с който е одобрен проект за план за регулация за Парк „Възраждане” – кв. 1, 1А, 1Б и 1В, местност „Зона Б-5-4”, в частта относно отреждането на УПИ II, кв. 1 - за нуждите на съдебната система и УПИ III, кв. 1А – за озеленяване и обществен подземен паркинг.

Жалбоподателят [фирма] моли за отмяна на обжалвания административен акт, в оспорената част, като поддържа становище за нейната незаконосъобразност поради нарушение на процесуалния и материалния закон. Твърди се, че липсва законова възможност за допускане на предложените изменения на действащия ПУП, съгласно разпоредбите на чл. 133, ал. 7, т. 2 от ЗУТ, поради недовършена процедура по изменение на Общия устройствен план на Столична община. Наред с това се поддържа, че проектът за ПУП не отговаря на приетото задание за изготвяне на ПУП по отношение на разработката, конкретно предназначението на имотите и допустимите параметри на основните устройствени показатели. Релевират се доводи, че съгласно чл. 121, ал. 1 от ЗУТ проектите за устройствени схеми подлежат на обществено обсъждане, преди внасянето им в експертните съвети по устройство на територията. Иска се отмяна на Решение № 354 по Протокол № 15 от 26.06.2008 г. на

Столичен общински съвет, с който е одобрен проект за план за регулация за Парк „Възраждане” – кв. 1, 1А, 1Б и 1В, местност „Зона Б-5-4”, в частта относно отреждането на УПИ II, кв. 1 - за нуждите на съдебната система и УПИ III, кв. 1А – за озеленяване и обществен подземен паркинг.

Ответникът, чрез своя процесуален представител, взима становище за неоснователност на жалбата. Представя Писмени бележки.

СЪДЪТ, след като прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е процесуално-допустима, в какъвто смисъл е Определение № 14708/03.12.2009 г. по адм. д. № 8001/2009 г. на ВАС на РБ.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решение № 354 по Протокол № 15 от 26.06.2008 г. на Столичен общински съвет е издадено на осн. чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 62, ал. 9 и чл. 129, ал. 1 от ЗУТ, Решение № 184 по Протокол № 10, т. 20 от 10.04.2008 г. на СОС и Решение № ЕС-Г-72/17.06.2008 г. на ОЕСУТ. С процесния административен акт е одобрен проект за план за регулация за Парк „Възраждане” – кв. 1, 1А, 1Б и 1В, местност „Зона Б-5-4”, в обхват [улица], [улица], [улица], бул. Ген. М. С.”, ул. Добруджански край”, като е предвидено отреждане за УПИ II, кв. 1 - за нуждите на съдебната система и УПИ III, кв. 1А – за озеленяване и обществен подземен паркинг.

Съдът приема, че Решение № 354 по Протокол № 15 от 26.06.2008 г. е издадено от компетентен орган - Столичен общински съвет, при спазване на административно-процесуалните правила. При издаването на административен акт е спазена предвидената от закона форма. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че внесенят доклад не е окомплектован съгласно разпоредбите на чл. 69 от ПОДСОС, тъй като административният орган е изложил фактически и правни доводи за постановяване на акта, вкл. приложени към административната преписка доказателства, касаещи внесения доклад в СОС.

Процесната заповед е и материално законосъобразна. Видно от графичната част на плана, УПИ I, кв. 1, попада в зона по действащия към момента на одобряването му ОУП на Столична община. В зоната, съгласно приложение към чл. 3 от ЗУЗСО, е допустимо застрояване за спорт и атракции. В случая отреждането е „за парк”, което е съвместимо с функциите на тази устройствена зона.

Отреждането за УПИ I – „за парк” и III – „за озеленяване и обществен подземен паркинг” в кв. 1А отново съответства на посочената по-горе зона, в която попадат, както и отреждането на II – „за сграда на съдебната система”, съответства на зоната „Ц2”. УПИ I, кв. 1Б е отреден „за парк” и УПИ I, кв. 1В е отреден „за спортно рекреативен комплекс и парк”, което също съответства на зоната „Са1”.

Съдът намира за необходимо да отбележи, относно посочените по-горе обстоятелства, че за същите не се изисква доказване чрез съдебно-техническа експертиза, тъй като не са необходими специални знания за тези факти.

От друга страна, процесното отреждане съответства на ИОУП на СО, прието с Решение № 960/16.12.2009 г. на МС, което е видно от приетата по делото Справка относно градоустройствения статут на парк „Възраждане” от Началник отдел „ТП” към НАГ. Това е така, тъй като по действащия ОУП на СО с Решение № 960/16.12.2009 г. на МС УПИ I – за парк, кв. 1 попада в „Зона за градски паркове и градини”/”Зп”/, предвидена за ежедневен и седмичен отдих. В кв. 1А УПИ I – за парк, попада в зона „Зп” и „Ц2”, УПИ II – „за сграда на съдебната система” попада в зона

„Ц2”, УПИ III – „за озеленяване и обществен подземен паркинг” попада в зона „Зп”, УПИ I – „за парк”, кв. 1б попада в зона „Зп” и зона „Са1” и малка част в зона „Зп”.

Неоснователно е твърдението в жалбата, че съгласно чл. 121, ал. 1 от ЗУТ проектите за устройствени схеми подлежат на обществено обсъждане, преди внасянето им в експертните съвети по устройство на територията. На обществено обсъждане подлежат проектите за устройствени схеми – чл. 121, ал. 1 от ЗУТ, общите устройствени планове – чл. 127, ал. 1 от ЗУТ, проектите за ПРЗ за реструктуриране на жилищния комплекс – чл. 22, ал. 4 от ЗУТ, промяна на предназначението на територии и поземлени имоти, предвидени за озеленени площи – чл. 62а, ал. 2 от ЗУТ. В случая ПЗР за парк „Възраждане” не попада в посочените хипотези.

Релевиращият довод за приложението на чл. 62, ал. 2 от ЗУТ е неоснователен, защото посочената норма е неприложима, тъй като по делото не са събрани доказателства с плана да е променено предназначението на съществуващи озеленени площи, съответно предвидени с общ или ПУП такива. Нещо повече, видно от ПУП, одобрен със Заповед № РД-09-50-17/26.01.2001 г., нито един от имотите в обхвата на плана не е бил отреден „за озеленяване”.

Останалите доводи в жалбата са свързани с целесъобразността на оспорената заповед, а съгласно чл. 215 от ЗУТ на съдебен контрол подлежи законосъобразността на обжалвания индивидуален административен акт.

При така изложените по-горе съображения съдът приема, че атакуваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма, като е мотивиран – съдържа фактическите констатации и правни квалификации, а наред с това съответства и на целта на закона. При издаването му административният орган е взел предвид всички релевантни факти и обстоятелства за конкретния случай.

С оглед на горното, жалбата се явява неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ, I ОТДЕЛЕНИЕ, 1 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], общ. Искър, ул. „505” № 1, представлявано от управителя И. Л. В., срещу Решение № 354 по Протокол № 15 от 26.06.2008 г. на Столичен общински съвет, с който е одобрен проект за план за регулация за Парк „Възраждане” – кв. 1, 1А, 1Б и 1В, местност „Зона Б-5-4”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД в 14-дневен срок от съобщенията до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: